

Ja jestem Pan, Bóg twój

Pan Bóg mówi prawdę. Mówi prawdę o sobie samym i o świecie, który dla nas stworzył. Dzisiaj mówi: *Ja jestem Pan, Bóg Twój*. On sam mówi, że jest moim Bogiem. Co czuję słysząc te słowa, od samego Boga, że jest moim Bogiem? Mógłbym odpowiedzieć, jak autor Psalmu: *Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody*. Jaka jest moja własna odpowiedź na te słowa Pana Boga, który mówi, że jest moim Bogiem. Mógłbym odpowiedzieć: Tak, Panie Boże, tak, Ty jesteś moim jedynym Bogiem, bo Ty sam mi to mówisz. Nie muszę tworzyć sobie żadnych wyobrażeń o Tobie, nie muszę budować sobie jakiegoś zmyślonego Twojego obrazu w moim umyśle i w sercu. Nie muszę tworzyć sobie żadnych bożków przed sobą samym, ani przed Tobą, moim jedynym Bogiem, bo Ty jesteś Pan, Bóg mój. Pod tym względem ludzie są bardzo pomysłowi. Ileż bóstw i bożków wymyślili sobie ludzie. Jest ich co najmniej tylu ilu jest ludzi, a może nawet więcej. Swego czasu Święty Paweł mówił do ateńczyków: *Mężowie ateńscy [...] widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: „Nieznanemu Bogu”. Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając*. Apostoł miał na myśli prawdziwego i jedynego Boga, Tego, który mówi o sobie: *Ja jestem Pan, Bóg twój*. Pan Jezus, który przybliżył się do nas podczas tych rekolekcji, jest Jego obrazem: *Obrazem Boga niewidzialnego*. [prob.]